

DESA

Golconda

3. LEDENE NADE

*David
Bryant*

TEKST: DAVIDE RIGAMONTI
CRTEŽ: LUČIJA ARDUINI
BOJE: DARIJA ČERKI
NASLOVNA STRANA: MARIJANO DE BIJAZE

NASLOV ORIGINALA: SPERANZE DI GHIACCIO
ORIGINALNO OBJAVLJENO: 26. JUL 2019.

DESA

LEDENE NADE

KAZNIONICA 457

Evo nas, dragi čitaoci, u trećem nastavku avventura Jakova Jurakina i njegovih prijatelja. Pošto smo se upoznali (iako ima još mnogo misterija koje okružuju naše junake, a otkrivaćete ih iz albuma u album narednih meseci), u ovom broju krećemo u istraživanje Nove Odeze i mnogih vanzemaljskih civilizacija koje su sastavni deo njene heterogene stvarnosti.

Hladnoću i, za nas, pripadnike ljudske vrste, negostoljubiv svet Nerteka otkriće nam crteži Lučije Arduini, kojoj je, kao i ranije, pomagala Fabijana Trere. Za boje se pobrinula Darija Cerki, posvetivši im se nakon rada na dva maksija našeg omiljenog Nejtana Neveřa, koji su nedavno objavljeni u Italiji. Ženska posada za priču s romantičnim elementima koji neće izostati ni u narednim albumima.

A sad jedna zanimljivost o našem glavnom junaku. Mnogi su nas pitali kako se pravilno izgovara izraz *Чёрт*, koji smo (vrlo približno) preveli kao *dođavola*. Zapravo bi ta reč mogla da bude protumačena kao *prokletstvo* ili *pakao*, a u želji da vas uputimo u način izgovora, mogli bismo da je transkribujemo kao *čjort*.

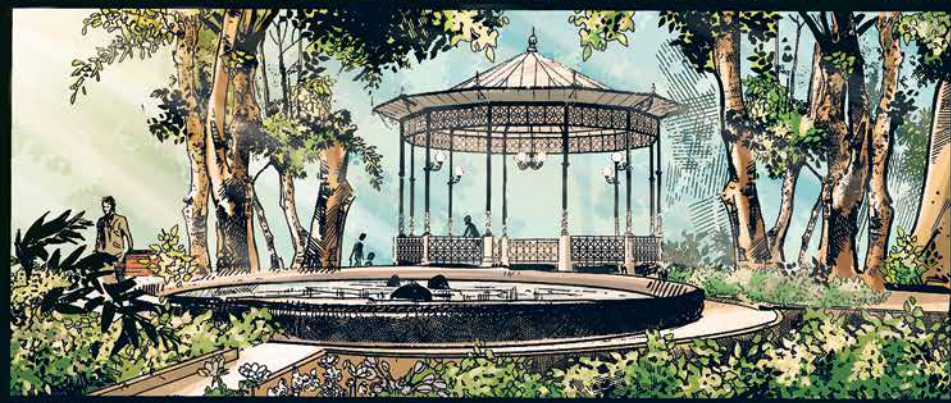
Ustripu je preneto onako kako je pišu Rusi. Ukrajinci bi je napisali *Чорт*, ali činjenica je da veliki broj ukrajinske populacije govori ruski. Razlika u izgovoru je minimalna,

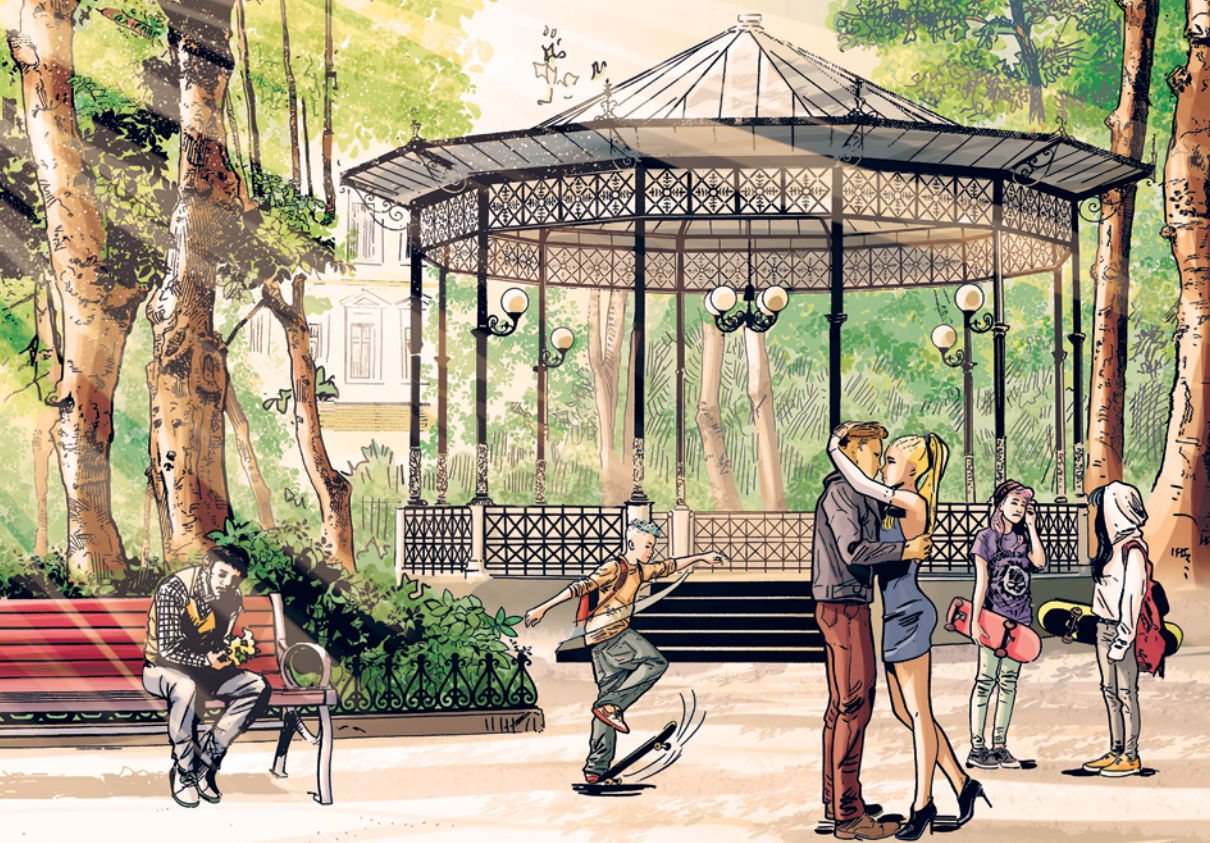
teško da bi je i uočio neko ko nije navikao na slovenske jezike. S druge strane, jedan od razloga što smo izabrali Odesu kao mesto događaja iz našeg serijala jeste činjenica da se u tom gradu oduvek prepliču uticaji različitih kultura i naroda. Kao što znate, politička situacija u tim krajevima bila je prožeta – i još uvek je – velikim napetostima, koje bi se povremeno izrodile u pravi-pravcati rat. U narednim albumima ćemo se i tome posvetiti.

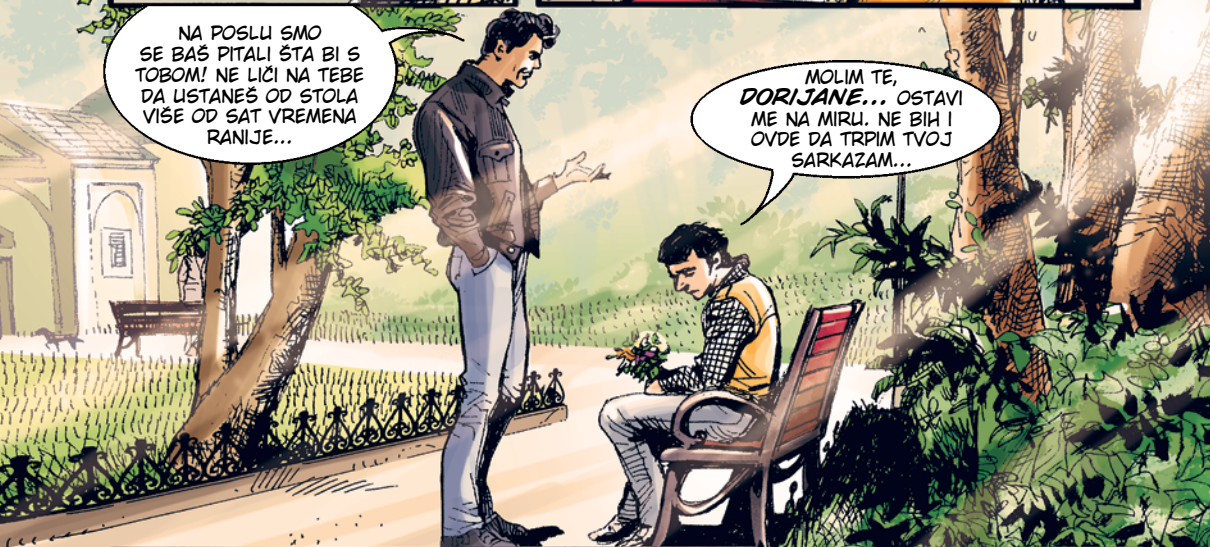
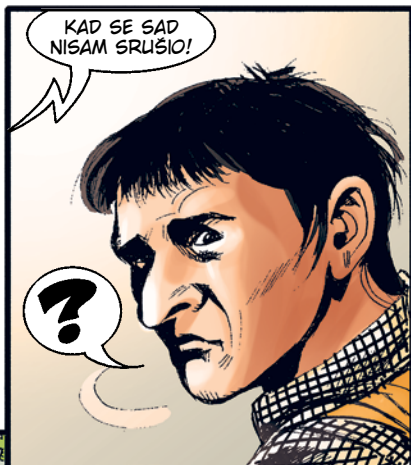
Za kraj želimo da zahvalimo našem prijatelju Marku Deplanu, istoričaru, saradniku izdavačke kuće Serđo Boneli Editore, što je s nama podelio znanje o tim mestima i njihovom jeziku. Njegovi saveti su nam bez sumnje dragoceni! Do sledećeg albuma! 📖

*O DESA, NEKOLIKO MINUTA
PRE FUZIJE...*

AJDE, DRUŽE... ŠTA TE MUČI? ZA KOGA JE TO CVEĆE?

NE PADA MI NA PAMET DA TI KAŽEM. ZA POLA SATA BI CEO GRAD ZNAO...

EJ! TO ME VREDA!

KAO ŠTO JE MENE POVREDILO KAD SI MOJE PRIVATNE MEJLOVE STAVIO NA SERVER FIRME. U TO VREME SAM BIO U JEDNOJ ČET-GRUPI ZA **SAMCE**. SVI SU MI SE SMEJALI NA PALUZAMA ZA RUČAK...

U PRAVU SI, TO JE STVARNO BILO BEDNO... ALI NISAM ŽELEO DA TE POVREDIM, POVEO SAM SE ZA OSTALIMA... ZNAŠ KAKO TO IDE, ZAR NE?

VRLO DOBRO, NAŽALOST...

IZVINI, ALEKSANDRE... ISPAO SAM ĐUBRE, ZNAM. PONEKAD REAGUJEM IMPULSIVNO, NE MISLEĆI NA POSLEDICE... ALI NISAM GAD KAO ŠTO MISLIŠ...

